

„Linia dreaptă e drumul cel mai scurt între două puncte și cel mai lung între două suflete.”

- Nicolae Iorga

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă
Anul XII
Numărul 630
19 - 25 iulie 2023

„Drepturile” de mâine ale omului: resemnarea în fața blasfemiilor și acceptarea pângăririlor...

Cezar Adonis
Mihalache

Suedia știe bine că nu este vorba despre nici o libertate de exprimare!... Și nu are nevoie nici măcar de explicații din partea unei instituții a drepturilor omului pentru a înțelege că libertatea de exprimare înseamnă a crea, inclusiv prin contestarea ori chiar negarea a ceva existent, de la idei la material, dar nu a

căror resturi de pagini fumegânde și cenuși vom mai păși după o asemenea acceptare... Pentru că dând foc cărților, acceptând arderea lor, cenușa nu va fi „doar o cenușă”... Nu va fi una acoperind doar trecutul și prezentul pe acele contururi culturale-religioase ce nu sunt potrivite vederilor retrograde ale mercenarilor de lumi ce ne conduc astăzi... Ci se va interpune ca un zid și între acum și ziua de mâine...

gândească și statele ce privesc în altă parte în numele libertății de exprimare... Pentru că, în momentul în care libertatea de exprimare se transformă în ură, pârjolul este aproape și nu va mistui doar vetrele în care au fost puse vâlvătăile...

Și poate că după rezoluția în forță a ONU în Suedia nu vor mai fi acceptate oficial nici măcar arderea unor colțuri rupte ale Coranului. Căci, nu

Oamenii goi din timpurile prea-pline...

Diana Maria
Brăgaru

Un cunoscut proverb chinezesc ar spune că să te ferească Dumnezeu să trăiești vremuri interesante. Noi nu doar că le trăim. Noi am ales și alegem zilnic să fim doar obiecte de butaforie ilustrate în viața cetății, în loc de participanți activi la scrierea piesei. Și nici măcar spectatori nu suntem. Asistăm pasivi, neinteresati și neinteresanti, la tot și la toate. Cumva pare că ne-a dispărut și ultima urmă de instinct de conservare. Ne lăsăm călcați în picioare și nici nu ne pasă. Ne spunem, lași și comozi, că suntem prea mici pentru a putea schimba ceva, uitând că ei, impotenții care ne conduc spre distrugere, au mai multă nevoie de noi decât noi de ei. Pentru că niciodată vreo schimbare socială hotărâtă

bunica, între bălitul după domnișoare cu mai mulți mililitri de silicon și botox în trup decât țesuturi neuronale în cap, între citări de truisme și texte porcoase care se pretind inteligente, între discuții despre unde e nisipul mai fin la mare și ce marcă de chiloți strânge mai puțin, viețile noastre se scurg pseudo-minunate și pseudo-liniștite.

Ne spălăm mințile inoculate temeinic cu spirit de turmă și manipulare, devenim slujbași fără simbricie ai unui stil de viață străin nu doar României, ci chiar total speciei umane. Nația Română, prostită sistematic de vremelnicii ei conducători autohtoni (în aceeași măsură în care a fost și este prostită de adevărații ei conducători din exterior), își face somnul de frumusețe pe spezele viitorului copiilor ei.

Suntem, majoritatea, prea ocupați, prea obosiți, prea blazați pentru a avea puterea de a ne ridica deasupra condiției pe care „alții” ne-au hotărât-o. Ni se strânge jugul de gât și noi nu doar că nu protestăm în vreun fel, ci chiar ne aplaudăm statutul de pionieri, de oi sacrificate pe altarul unui sistem de „valori” impus, care frizează patologicul. Rarele excepții, oameni de bun-simț, instruiți, informați, oameni cu spirit critic, inițiativă și Credință sunt ostracizați de o societate în care ambalajul scuză orice miez găunos. Cine să aibă nevoie de Adevăr, când minciuna ne susține indolența?! Trăim timpuri interesante și, dacă nu suntem atenți, dacă nu ne vom răscula și nu vom cere socoteală celor responsabili cu dezastrul național, nu le vom mai trăi deloc.

Nu mai este timp de pierdut. Fiecare oră ce trece înseamnă condamnarea noastră definitivă la existențe nule. Vom rămâne în istorie, dacă vom mai avea vreuna, drept oamenii goi, care au trăit timpuri interesante – până când nu au mai trăit deloc.

● Între două hăhăieli, un video cu metoda prin care suntem învățați să facem salată cu surimi exact ca

distruge... Știe bine că nu poți masca arderea din ură a unor cărți, și nu doar a celor sfinte, ci a oricăror altor „porți” de deschidere spre cunoașterea, cuprinderea și, în cele din urmă, ca destin personal al fiecăruia, iluminarea prin cărți, nu poate mătura toate acestea sub „mantra” libertății de exprimare... Pentru că, atunci, Suedia ar trebui să accepte că incendiarii de cărți pot da foc și instituțiilor, guvernelor, nu?! În fond, o carte este în sine o instituție, o cetate a cunoașterii...

Suedia este însă pe drumul impunerii, în acest declin „universal” al umanității, a unor noi „norme”... Și nu este vorba nici măcar de importul unui „cancel culture”, ci de ceva cu mult mai provocator, răscolitor, și incendiator, pentru spațiul european: un „cancel religion”, ba chiar un soi de „canceling God”... Iar faptul că este sau nu parte a programului actual de (a)guvernare a felurilor forme de involuție progresistă, nici nu mai contează... Căci, după distrugerea unor astfel de simboluri, s-ar putea nici să nu mai conteze... Așa cum nu va mai conta nici prin ale

De aceea, statele ar trebui să fie mult mai vehemente față de acest prozelitism de ură religioasă pe care îl agită Suedia, arzând în mahalaua ei (a)publică, pentru că nu vorbim de o Agoră, cărțile religioase... Pagini și cărți, pentru că, iată, și în cultura urii se poate acționa cu o dublă măsură, nu?! Iar Suedia crede că a echilibrat lucrurile permițând arderea doar a câtorva pagini din Coran, dar a cărților pe de-a întregul când este vorba de țoare și, ceea ce ar trebui să ne revolte pe noi, Sfânta Biblie... Deși nu este o garanție că lumea musulmană nu va lua foc pentru că s-au ars „doar” câteva pagini din Coran, când pe eșafod vor fi incendiate, din scoartă în scoartă, țoare și Biblii... Pentru că nu cantitatea de cenușă lăsată în urmă de acest „cancel religion/canceling God” prin ură va conta...

Cărțile sfinte au mai fost trecute și prin foc, și prin sabie... Dar omenirea nu s-a oprit acolo unde au vrut inchizitorii de cetăți scrise... La asta ar trebui să se gândească guvernul de la Stockholm când acceptă arderea cărților sfinte... Iar la asta ar trebui să se

întâmplător, la câteva ore după distrugerea câtorva pagini din Coran, ONU a emis o rezoluție stabilind că arderea Coranului nu poate fi privită ca parte a libertății de exprimare (decretând asta tocmai prin încălcarea dreptului la libertatea de exprimare, pentru că poate dar asta nu contează, nu?!), la vlădică, îi curge prin vinele dar lăsând cărțile de căpătâi ale altor religii în ghearele piromanilor de umanitate. Inclusiv arderea Bibliei pe care ar trebui să o protejăm și noi. Sau în primul rând a noi! Pentru că trebuie să ne apărăm, nu doar libertățile noastre religioase, ci însăși noastre religioase, ci însăși cartea de căpătâi a sfintei trece, în timp ce noi ne hlizim noastre Biserici, înainte de a pierdem în niște curi care ne țin amorțiți. Ne pierdem între serviciu și terpretate libertăți de exprimare (ce nu vor mai avea nici măcar conținutul unor acceptări de fațadă, ci doar viața politică, din sistemul acel drept universal de așezare și în numele cărora, numai mâine poate, vor fi între sutele de mii de servere arse chiar sfintele icoane... care ne găzduiesc curajul ni se termină și vitejia, și voința, și puterea de acțiune și opera pe viu România de tumorile canceroase care o rod ireversibil.

Societății românești contemporane, de la opincă la vlădică, îi curge prin vinele prezentului o poșircă călăie. Un surrogat, o zeamă care înlocuiește sângele naționalismului viu. Placiditatea, lipsa pasiunii și compasiunii, interesului pentru viitorul acestei nații atinge cote alarmante. Ne înghite goliciunea pe zi ce înmulțim, în timp ce noi ne hlizim noastre Biserici, înainte de a pierdem în niște curi care ne țin amorțiți. Ne pierdem între serviciu și terpretate libertăți de exprimare (ce nu vor mai avea nici măcar conținutul unor acceptări de fațadă, ci doar viața politică, din sistemul acel drept universal de așezare și în numele cărora, numai mâine poate, vor fi între sutele de mii de servere arse chiar sfintele icoane... care ne găzduiesc curajul ni se termină și vitejia, și voința, și puterea de acțiune și opera pe viu România de tumorile canceroase care o rod ireversibil.

● Societății românești contemporane, de la opincă la vlădică, îi curge prin vinele prezentului o poșircă călăie. Un surrogat, o zeamă care înlocuiește sângele naționalismului viu. Placiditatea, lipsa pasiunii și compasiunii, interesului pentru viitorul acestei nații atinge cote alarmante. Ne înghite goliciunea pe zi ce înmulțim, în timp ce noi ne hlizim noastre Biserici, înainte de a pierdem în niște curi care ne țin amorțiți. Ne pierdem între serviciu și terpretate libertăți de exprimare (ce nu vor mai avea nici măcar conținutul unor acceptări de fațadă, ci doar viața politică, din sistemul acel drept universal de așezare și în numele cărora, numai mâine poate, vor fi între sutele de mii de servere arse chiar sfintele icoane... care ne găzduiesc curajul ni se termină și vitejia, și voința, și puterea de acțiune și opera pe viu România de tumorile canceroase care o rod ireversibil.

● Între două hăhăieli, un video cu metoda prin care suntem învățați să facem salată cu surimi exact ca

Ce pun la cale „experții” în climatologie și „încălzire” mintală?...

Maria Diana Popescu

Gata cu abatoarele în America! Fermierii lor vor cădea de-a berbeleacul de pe trambulina noii ere a cărnii artificiale. N-au fost de acord cu instalarea micro-reactoarelor nucleare pe teritoriul SUA, știind ce riscuri îi pîndesc (și-au găsit proștii în România), dar, mîncători profesioniști de burgeri cum sînt, au pus botul la carnea de laborator și-au dat undă verde pentru două companii producătoare de carne artificială, respectiv, Upside Foods și Good Meat, care, potrivit Reuters, își vor vinde carnea crescută în cuve de oțel, din celule stem prelevate de la animale pe piața americană, autorizați fiind de Departamentul american pentru Agricultură. Carnea produsă de cele două companii va fi etichetată în galantare ca „pui cultivat în celule”. SUA devine a doua țară din lume, după Singapore, care permite vînzarea cu amănuntul a cărnii crescute în laborator. Cine mai știe, probabil, în viitor, din celule stem umane sau „extraterestre”.

În acest moment, UE pregătește un cadru legal, astfel încît, să poată pune la vînzare carne artificială cu gust de pui. Mîin-poimîine o vom vedea pe Ursula în Parlamentul European savurînd demonstrativ o fleică de nu se știe ce, că doar, „reclama e sufletul comerțului”, nu? Dar și a îndo-

bitocirii în masă. Nu va dura mult și România, grație slugilor preaplecate cu mintea, actualul șef al statului și regnul vertebratelor guvernamentale, va fi a treia țară care va importa carne artificială. Cele două companii au nevoie de noi piețe de desfacere, iar slugi mai sigure și obediente ca în România nu vor găsi prea ușor pe meridiane. Guvernul de la București se va împrumuta tot din SUA, cu dobînzi astronomice și va contracta, din „grijă” pentru popor, în avans, tone de carne artificială. La fel cum a procedat Arafat, „Comandantul acțiunii” cu izolețele invizibile azi. La fel cum a procedat sinistrul Cîțu cu vaccinurile în anii trecuți și Rafila, recent. Doar nu dau din banii lor. La fel cum a făcut Iohannis cu sicriile zburătoare și tehnica de război, cumpărată în avans de la americani pe sume exorbitante, care va ajunge la noi la Paștele Cailor. Doar România e „partenerul strategic” al SUA, căruia îi umblă mereu în buzunare, în special în buzunarul de la spate. Acest prim pas al erei cărnii artificiale va conduce spre interzicerea creșterii animalelor în ferme (slugoii autohtoni au interzis deja creșterea mai multor porci în gospodării), va conduce spre uciderea în masă a animalelor.

Așa-zisele „gripe aviare” și „peste porcine” au ucis în România milioane de exemplare, a fost ordin pe unitate. Cel mai recent caz, în aprilie 2023, în Timiș au fost

exterminați peste 14.000 de porci ale unei companii, dar și ai localnicilor. La ferma din Cenei, Timiș, din 17.900 de porci, peste 14.000 au fost uciși. În luna ianuarie a acestui an, aproximativ o cincime dintre curcanii României, peste 220.000 au fost exterminați, după ce o gripă aviară venită prin „corespondență” de la Bruxelles a fost declarată oficial la fermele celui mai mare crescător din țară, aflate la Codlea, Brașov. Exterminarea impusă dictatorial și fără cercetare veterinară corectă a stării animalelor crescute în ferme nu e doar cea mai sadică și eficientă metodă de eliminare a concurenței, este și modalitatea creării condițiilor pentru piața „cării” artificiale. Simplu! Bagi aviara și pesta porcină în curtea românului, piața externă cîștigă teren, iar cea internă, dependentă de ce va să vină. Inteligență artificială, carne artificială, femei de plastic gonflata și tatuata, orez de plastic, haine de plastic, roboți umanoizi, greieri în farfurie, făină de muște, gîndaci copti, falsa încălzire globală, pandemii artificiale, vaccinuri ucigașe, poponari și lesbiene, orașe-țarcuri de 15 minute, slugi preaplecate globaliștilor la conducerea statelor, sărăcire și îndobitocire programată a tinerei generații, catastrofe declanșate împotriva naturii, fenomenul LGBT+, războiul împotriva Bisericii, împotriva familiei, neomarxismul cultural, toate au ca scop controlul total și reduc-

erea populației planetare.

Miliardarul Bill Gates a fost primul care a susținut consumul cărnii artificiale. Acesta a cerut statelor bogate ale lumii să treacă la consumul de carne de vită sintetică pentru (fals afirmă acesta) a reduce emisiile de gaze cu efect de seră care determină schimbările climatice globale. Nu-i tocmai potrivit ce zic, știu că nedreptățesc bovinele comparîndu-le cu un monstru, dar, referindu-mă la B.G., cred că „bou la bou trage!”. Minciuna încălzirii globale din cauza animalelor este îmbrobodită și dezbrobodită de „experții” în climatologie și încălzire mintală care și-au autodărui doctorate „a la Ciucă” și false socluri pe naivitatea noastră. Tot acest psihopat schizofrenic a fost văzut într-un video pe youtube cum că ar bea apă din toaletă, transformată cu o tehnologie performantă în apă potabilă. Nu știm ce prețioase sînt zăcămintele din noi, din moment ce Bill Gates a finanțat Laboratorul de Robotica Bristol din Anglia care a dezvoltat o tehnologie de conversie a urinei în electricitate.

Bill Gates a investit în peste zece companii din lume din domeniul cărnii artificiale. Potrivit „Cell Based Tech”, în lume sînt în acest moment 35 de companii, aflate în diferite stadii de dezvoltare, care vor produce carne cultivată în laborator. Zece în SUA, cinci în Israel, restul, răspîndite pe glob, în India, Europa și America de Sud. Nebunii planetei au în

minte tot felul de coșmaruri pentru omenire, dar un lucru este cert: cercetătorii cu mintea întreagă spun că această carne artificială nu va salva planeta. Un studiu recent arată că producerea acestei cărnii este de 25 de ori mai poluantă, dar despre starea viitoare a sănătății celor care o vor consuma, discreție totală. Oare, degeaba or fi incendiat olandezii în 2022 supermarketul lui Bill Gates de pe teritoriul lor unde se vindea carne artificială?

incolo de orice dorință a psihopaților mondialști, care se cred „dumnezeii planetei”, cîteva probleme greu de rezolvat bat la ușă. Ce se va întîmpla cu agricultura axată pe creșterea animalelor? Dar cu industria de îngrășăminte și chimicale pentru agricultură? Cu locurile de muncă din aceste domenii? Sînt întrebări la care nu există studii concludente. Răspunsurile, însă, sînt lesne de ghicit. Dar cu roiurile de insecte speciale ale aceluiași B.G. care nu vor putea fi controlate și care urmează să altereze otrăvească plantațiile agricole și lanurile de cereale? Cu astfel de politici mondiale, în viitorul apropiat vom umple pajștile ocupate de vite pînă acum și vom consuma iarbă și scoarță de copac!

„Dacă voi nu mă vreți, eu vă vreau!” – Purtătorul cu vorba contra „stahanoviștilor ortodocși” și a restului lumii

Ion Măldărescu

Cam de fiecare dată când are loc o ciomăgeală asupra Bisericii, show-ul din internul Bisericii Ortodoxe Române (B.O.R.) începe de la... escu, „purtătorul” de vorbe din dicționarul de neologisme, care nu-i nici Sfințit, nici Înalt, nici Prea. E un salariat care are legitimație cu ștampila B.O.R. Toate ar fi bune și frumoase dacă vorbele „purtătorului” ar fi în deplină armonie cu orânduiala instituției și cu menirea acesteia... dar ce ne facem când ceea ce iese pe goarna lui ...escu nu este nici cu una, nici cu alta, nu reprezintă nici simbolistica B.O.R., nici porunca Domnului. Doar un venin „elevat”, care seamănă a abuz de rea credință, dacă ne amintim de „propovăduirile” aceluiași purtător de vorbe pe timpul marii gogoșerii mondiale, Covid-19. Mai cu seamă de modul cum...„escu” propovăduia împingerea credicioșilor spre „vaccinul” dovedit astăzi a fi mai letal decât Covidul... dacă ne amintim de înmormântările necreștinești în saci din plastic. De asta n-o fi cerut B.O.R. autopsii la înmormântări așa cum

prevede legea? Să fi fost inițiat „purtătorul” în tainele virusologiei și n-am aflat noi? Comparînd „purtătorul” B.O.R. cu sinistri miniștrii ai (ne)Sănătății din ultimii trei ani, inclusiv cel actual – omul O.M.S. -, oricine poate constata că toți merg pe același drum. Cu toții au slujit aceleași interese deconspirate de „teoreticienii conspirațiilor” și de ciopliturile de pe blocurile de granit ale „Georgia Guide-stones”, montate în 1980 și distruse prin explozii din 2022... Începuseră să pută. Cum s-o fi împăcînd conștiința „purtătorului” cu cei arși de vie în spitalele incendiate, cazuri în care nimeni n-a fost declarat în nici un proces intentat cuiva, vinovat de nimic? Cum s-o fi împăcînd conștiința „purtătorului” cu reacțiile unor importanți prelați ai B.O.R., pe care „purtătorul” îi împoasăca cu neologisme pline de „har” scandalos... satanic? Întrebarea este: ce caută acolo acel cineva care n-are ce nu-i cere Domnul? Nici măcar Patriarhul?

Din punct de vedere moral și identitar, Biserica este piatra de temelie a poporului Român. Oare să-l fi spălat Davosul pe creier cu acid sulfuric pe ...escu? Biserica este ultima redută împotriva distrugerii Neamului Românesc,

este încă una dintre cele două instituții în care poporul are încredere și Nădejde, cealaltă fiind Armata. De Armată au avut grijă glo(a)beliștii de la Davos via Strassbourg, Washington, Berlin, Paris, Londra etc. și au mazălit-o. De Biserică – nu doar de cea ortodoxă – au avut și au „grijă” ultimii Papi, cel actual pupînd papucii oricui. Un nimic în nimicnicie! Se vrea „Ecumenism” cu de-a sila, iar cei care ar fi trebuit să reprezinte B.O.R. în insula Creta și-n alte locuri s-au rezumat la pupat papucii celor ce veneau cu „Ordine înalte” date de alți „papuciști”. Și totuși, actual hulita de către davosiști Ortodoxie încă mai rezistă uraganelor programate. Românii, fie ei „imbecil de toleranți” mai au încredere în adevărații monahi ai credinței străbune. Puterea lor se clatină, dar rezistă!

Să înțelegem că jonglerul cu vorbe al B.O.R. poate emite orice-i trece prin căsuța poștală discretă? Să înțelegem că se vrea a fi „Doctorul sufletelor”? Cunoscutea rugă „Iartă-i, Doamne că nu știu ce fac” nu i se potrivește pentru că așa a primit poruncă de „Sus”... , deci știe ce face! Dar gîndul ne pune față în față cu ceva real: la intrarea în curtea celui mai mare spital psihiatric

din Portugalia scrie: „Nu toți cei dinăuntru sunt bolnavi și nu toți cei de afară sunt sănătoși!”. Mare adevăr!, așa că, vrem, nu vrem, va trebui să facem din nou apel la Marele Român, Mihai Eminescu... chiar dacă un exemplar aparținător uneia dintre cele două „cete” l-a numit „cadavrul din debara” cu care nu puteam intra – zicea el – în Europa! În Europa am fost dintotdeauna, însă slugile post-decembriste ne-au băgat cu de-a sila în lanțurile poleite cu iluzii pierdute ale balaurului numit U.E. Cu ce s-au ales românii? Cu praful de la Țară!

„Il capo dei capi” dar fără cap, (Ne)Inteligența Artificială (N.I.A.) din scaunul de la Cotroceni și-a exprimat prin viu grai o altă emisie de cereri toxice. Mai vrea militari nemți pe teritoriul Coloniei unde este numit Gauleiter temporar. Nu ajungea puzderia de militari americani, belgienii, francezii... pe care-i hrănesc și îmbracă pe gratis sclavii mioritici? Așa că să-i adresăm acesteia N.I.A. la fiecare pas ce-l face terestru pe Valea Oltului, pe bicicletă, pe calea zăpezilor austriece sau pe calea aerului – cu escală la Hermannstadt -, în zbor planat spre Brazilia și alte coclauri cu scopuri deloc interesate pentru țară, cuvintele lui Constantin Tănase:

„Nu-s parale!”? Dacă ar fi fost așa, oare cu ce-ar fi voit N.I.A.- „Șase case” să transporte calabalacul nemțesc când balaurul numit Comisia Europeană impune României închiderea C.F.R.-Marfă? Armamentul destinat cătărului saltimbanc de la Kiev cu ce-l va livra? Și-apoi, e drept ca „partenerul strategic” să tropăie cu bocancii plaiurile mioritice „cum vrea mușchii lui”, iar românii să aibă nevoie de vize pentru a păși pe pământ american? Că de Schengen, ce să mai spunem: avem drepturi depline, dar nimeni nu le vede.

Întorcîndu-ne la ...escu, purtătorul de palavre, să ne amintim că în anul 2022 s-a confruntat cu un val de cereri pentru demiterea de la Patriarhie și înlocuirea lui cu un cleric, acuzat fiind de fariseism extrem în luările lui de poziție, de propagandă pro Sodoma și Gomora sub flamura curcubeului, de ieșiri publice deloc potrivite cu poziția sa oficială. Intelectuali și preoți i-au cerut atunci Patriarhului să se scuture de purtător, dar „escu” a abordat poziția Lăpușneanului reciclat la Davos: „Dacă voi nu mă vreți, eu vă !”.

Cine este vinovat: Alfred Nobel, sau acela care apasă pe trăgaci?...

Petre
Jipa

De când a fost inventat focul, omul tot timpul a descoperit ceva. Aceste invenții de mic m-au fascinat, chiar și eu voiam să inventez ceva. Și pentru că auzisem și eu de la părinți și bunici ce înseamnă războiul, voiam să inventez bomba cu dizenterie. Îmi imaginam cum o armată cu pantalonii în vine v-a fi nevoită să se predea. Doar în acest fel nu murea nimeni. Apoi mi-am folosit

oportunitățile pe care le-a adus tehnologia în diverse domenii ale vieții noastre. Unul dintre aspectele-cheie pe care tehnologia l-a transformat radical este comunicarea. De la trimiterea scrisorilor și a e-mailurilor, am ajuns acum la apeluri video și mesagerie instantanee. Conversațiile personale și afacerile nu mai sunt limitate de distanță sau de timp. Cu toate aceste avantaje, însă, tehnologia a generat și unele provocări. Dependenta de dispozitivele electronice și scăderea interacțiunilor

devenit obiective cheie în domeniul tehnologic. Aceste inovații pot juca un rol crucial în lupta împotriva schimbărilor climatice și în menținerea durabilității planetei.

Această schimbare de obiceiuri de consum al informațiilor poate avea câteva consecințe negative. Lectura poate furniza beneficii multiple pentru minte, precum dezvoltarea gândirii critice, îmbunătățirea abilităților de comunicare și creșterea înțelegerii și empatiei față de alții. În același timp, lectura oferă oportuni-

mult, este important să susținem dezvoltarea de platforme și aplicații care promovează lectura și o exploatare mai responsabilă a tehnologiei în viața de zi cu zi. În final, nu ar trebui să vedem tehnologia ca fiind în întregime negativă sau pozitivă în impactul ei asupra obiceiului de a citi. Mai degrabă, trebuie să fim conștienți de potențialul atât al avantajelor, cât și al dezavantajelor, și să găsim modalități de a le gestiona și a ne adapta în mod corespunzător într-o lume în continuă schimbare

scoperirea fisiunii nucleare în sine, ci mai degrabă preocupările sale ulterioare legate de utilizările negative ale acestei descoperiri. Fermi a fost unul dintre pionierii în domeniul fizicii nucleare și a contribuit semnificativ la dezvoltarea primei pile nucleare și la inițierea proiectului de dezvoltare a bombei atomice. Cu toate acestea, după ce a participat la Proiectul Manhattan și a asistat la testele nucleare și la utilizarea bombelor atomice în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Fermi a devenit conștient de potențialul distructiv și umanitar al armelor nucleare. El a început să militeze pentru controlul și limitarea armelor nucleare și a afirmat în repetate rânduri că nu a regretat descoperirea fisiunii nucleare, dar a regretat că aceasta a fost utilizată în scopuri distructive.

Astfel, regretul lui Fermi a fost îndreptat mai degrabă spre consecințele negative ale utilizării armelor nucleare, decât spre descoperirea în sine. Fermi a fost unul dintre primii oameni de știință care a înțeles importanța controlului și responsabilității în dezvoltarea și utilizarea tehnologiilor nucleare. Deci nu Alfred Nobel este vinovat pentru că a făcut praful de pușcă, inovații sunt cei care-l folosesc în scopuri distructive. Așa cum nu este vinovată inteligența artificială că noi nu mai suntem în stare să extragem rădăcina pătrată dintr-un număr fără calculator. Mai grav o să fie când nu o să mai știm să scriem fără ajutorul computerului. Așa cum nu este inventatorul vinovat că oamenii se pregătesc să folosească (a doua oară în istorie) forța nucleară.

Dar să fie pace și poate că începem să gândim în folosul umanității.

imaginația spre altceva. Dar să analizăm modul în care tehnologia a influențat și continuă să influențeze societatea modernă. Discutarea avantajelor și dezavantajelor tehnologiei în diferite aspecte ale vieții noastre, cum ar fi comunicarea, locul de muncă, educația, sănătatea sau mediul înconjurător. Examinarea provocărilor pe care le aduce tehnologia, cum ar fi dependența de dispozitivele electronice și impactul asupra vieții private. De asemenea, evidențierea oportunităților pe care le oferă tehnologia, precum accesul la informație, eficientizarea proceselor și inovarea în diverse domenii.

În era digitală în care trăim, tehnologia a devenit o parte integrantă a vieții noastre. De la smartphone la mașini inteligente și de la rețele sociale până la asistenții virtuali, nu putem nega impactul pe care inovațiile tehnologice l-au avut asupra societății noastre. Dar să analizăm atât provocările pe care le-am întâmpinat, cât și

umane, față în față, sunt doar câteva dintre consecințele negative ale acestei revoluții digitale. În același timp, nu putem nega oportunitățile pe care tehnologia le-a adus în aproape fiecare aspect al vieții noastre. În domeniul locului de muncă, tehnologia a îmbunătățit eficiența, automatizând multe dintre sarcinile repetitive și oferind noi modalități de colaborare și comunicare. Educația a fost, de asemenea, afectată în mod pozitiv de tehnologie, cu acces mai ușor la resurse, programe de învățare online și noi metode de predare. Sănătatea și wellness-ul nu au fost mai mult decât o simplă aplicație sau un dispozitiv electronic la distanță, permițând monitorizarea constantă a funcțiilor vitale, ajutând la diagnosticarea mai rapidă și tratamentul mai eficient al bolilor. În final, tehnologia are un impact considerabil și asupra mediului înconjurător. Dezvoltarea soluțiilor ecologice, energiile regenerabile și eficientizarea resurselor au

tatea de a explora subiecte mai complexe și de a dezvolta o perspectivă mai amplă asupra lumii. Unii pot susține că accesul la informații în format digital oferă oportunitatea de a explora o gamă mai largă și mai diversă de conținut decât în trecut. Totuși, există îngrijorări legate de faptul că lectura fragmentată și superficială, promovată de scrollul continuu și de consumul alertelor și titlurilor scurte, poate afecta atenția și concentrarea, conducând la procesarea informațiilor superficiale și la inhibarea capacităților de analiză și reflecție profundă.

Pentru a aborda această problemă, este important să promovăm o cultură a lecturii și să educăm oamenii de toate vârstele cu privire la beneficiile profunde ale lecturii. Este important să încurajăm oamenii să găsească un echilibru între utilizarea tehnologiei pentru a accesa informații și aprofundarea cunoștințelor și înțelegerii prin intermediul lecturii. Mai

tehnologică.

Există numeroși inventatori care, la un moment dat, au regretat unele dintre invențiile lor. Un exemplu notabil este Alfred Nobel, inventatorul dinamitei. Deși invenția sa inițială a fost destinată unui scop benefic, pentru construcții și săpături, Nobel a devenit conștient de potențialul distructiv al dinamitei și s-a simțit responsabil pentru utilizarea ei în războaie și conflicte. Regretul lui Nobel pentru dezvoltarea dinamitei l-a făcut să ia măsuri pentru a compensa impactul negativ al invenției sale. Astfel, el a înființat premiul Nobel, acordat o dată pe an în domenii precum medicină, fizică, chimie, literatură și pace. Prin aceasta, Nobel a încercat să încurajeze folosirea științei și a cunoașterii într-un mod constructiv și benefic pentru umanitate.

Un alt mare nume care nu s-a împăcat cu descoperirea lui, a fost Enrico Fermi. Enrico Fermi, un fizician italian de talie mondială, nu a regretat de-

Patronate, nu mai fiți slugile guvernării! Impuneți-vă!

Cezar Adonis
Mihalache

Abordarea patronatelor este greșită! Pentru că nu ele trebuiau să vină smerite, cu fruntea plecată a iertare și prezentându-și disponibilitatea de a accepta „soluții” de îndreptare! Căci nu este vina oamenilor de afaceri că toate bugetele țării sunt petice din zdrențe! Nu ei au cheltuit banii, nu ei au lăsat țara într-o albie secată! Vina este a guvernanților și a clasei politice! Și nu contează că au fost alte și alte etichete și acronime politice, deși nu este cazul, nămolul puturos al politicii este oricum același. Iar patronatele, dacă nu înțeleg, dacă nu au minima inteligență macroeconomică pentru a face niște proiecții, să plece, să-i lase pe alții să discute cu guvernanții! Să discute, nu să stea resemnați să primească „soluțiile” în plic, nu pentru binele mediului economic, nici pentru cel al țării, ci, de fapt, tot pentru cei aflați la guvernare și camarilele lor de camătă economică pe spinarea unei națiuni.

Pentru că nu pentru

binele țării „caută” astăzi guvernării soluții pentru a acoperi imensul deficit de țară! Nu pentru stabilitatea financiară a oamenilor, nu pentru supraviețuirea firmelor românești. Nu pentru subzistența noastră ca neam și țară... Căci, da!, acolo am ajuns: la proiectarea, nu doar a zilei de mâine, ci a viitorului imediat în ferpar de subzistență.

La identificarea unor soluții de a mai rezista până la „ce o mai fi să fie”. Pentru că așa a fost cărmuită politic țara: până scăpăm noi, guvernării, de obligațiile de serviciu, dar nu oricum, ci perpetuând, nu binele națiunii, nu resursele țării, nu mecanismele financiar-investiționale, nu motoarele economice ale dezvoltării, ci acele sinecuri, îndestulate cu bani, pentru a fi liniștiți la următoarele rocade politicianiste.

Măcar din acest motiv, reprezentanții firmelor din România nu ar fi trebuit să accepte să meargă la guvern pentru a li se prezenta ceva deja stabilit. Pentru că nu trebuie să uite esențialul: nu este vina oamenilor de afaceri că nu mai sunt bani la bugete. Este strict responsabilitatea politico-economică a acelor care ne-au condus și ne conduc. Și a camarilelor lor politice. Și abia în momentul în care vom învăța să punem în locul pseudo răspunderii politice, responsabilitatea penală a guvernanților, vom avea o șansă să ne eliberăm de aceste zloate mirositoare. Urât mirositoare...

Este dară momentul ca mediul de afaceri să dea cu pumnul în masă! Să cheme la raport guvernarea, să o chestioneze despre ceea ce a făcut cu banii din

bugete, bani produși tocmai de mediul privat. Să vină guvernării să de-a cu subsemnatul și să implore sprinjinul! Dar patronatele sunt voit parte a acestei tărășenii de umilire pe mai departe a acelor care au tot asigurat banii la bugetele de stat. Pentru că încă trăiesc cu iluzia primirii unor solde și beneficii din banii europeni, din fondurile cu felurite acronime pe care guvernării le vântură din jobenul sărăciei noastre. Doar că sunt într-o mare eroare, căci, făcând acest nou pact cu diavolii de guvernare, cu șleahta de prozeliți ai necuratului, nu vor obține nimic pentru marea masă a firmelor private, ci tot doar niște „vârfuluri”, dar nu ițițe pe bază unor rezultate economice, a unor randamente în a înmulți banii, ci dospite în aceeași acoperire politică și de servicii, vor beneficia de aceste fonduri. În schimb, factura compromisului îl vor plăti firmele mici, iar când acestea, rând pe rând, vor începe să colapseze, societatea...

La asta ar trebui să se gândească patronatele înainte de a-și asuma niște responsabilități pe care nu

ele vor trebui să le ducă în spate ani și poate decenii... Ba, ar trebui să vadă dacă nu cumva este mai rentabil, pentru marea parte a mediului privat, să renunțăm la banii europeni decât să facem compromisuri care, în final, vor însemna tot falimente. Și poate că ar trebui să gestionăm țara așa cum o tot facem de trei decenii: cârpind... Dar măcar să asigurăm supraviețuirea firmelor românești, nu să le strivim ca preț al unor facturi pe care nu le vor încasa nici ele, nici țara, la nivel de prosperitate, ci vor acoperi alte și alte vouchere sociale, alte pomeni electorale, alte furturi și delapidări de „iepuri” din jobenul-fâs fluturat de guvernul, nu magician, ci marionetă a intereselor de afară.

Nu mai stați dară cu frunțile plecate! Nu mai fiți a priori slugile unor guverne trecătoare, dar învățate pe aceleași roțițe cu dinții spați ale unei clase politice știrbe în demnitate. Ridicați-vă și spuneți: Destul! De acum noi facem, nu jocurile, căci acelea sunt cărți pe mână moartă politică, ci regulile pentru binele unei țării și a unei națiuni!

Coliva neagră...

Desigur, mai blânde privirii n-au fost nici imaginile, de atunci, cu orfelnatele. Ce să mai spun, așa sunt eu: mă simt, de multe ori, mai apropiat de animale decât de oameni. Că acum, în stomacul unor bătrâni, s-au depistat nasturi, îngurgitați sub teroarea foamei, chiar sunt totalmente exasperat. Țara

turile de televiziune. Oricum, o mie de cuvinte nu fac, de mai multă vreme, cât o fotografie. O bătă sănătoasă, metaforic vorbind, poate face, în schimb, cât zece mii de cuvinte rostite mârșav.

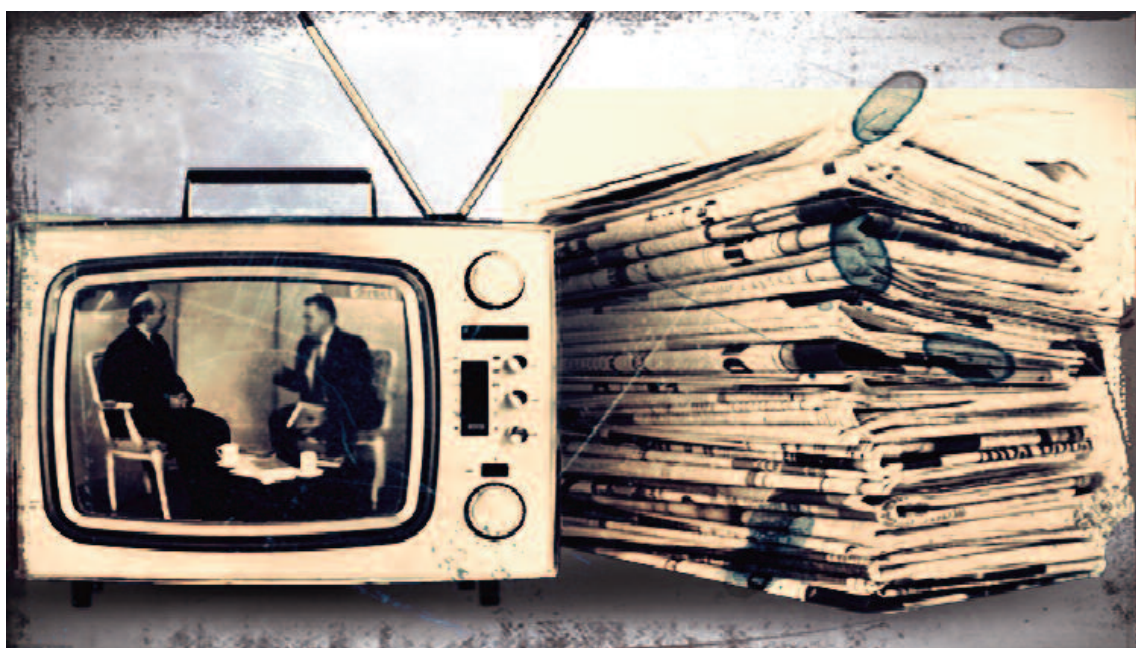
Am înțeles că hăituiala din creștetul PSD-ului nu se derulează cu scopul de stârpi apucăturile

Cotrocenilor de către madama de Pandele. Firea președintel? Zău că nu mai am aer. Nici rece, și nici cald. Nu că Gabriela Firea ar fi mai puțin brează decât ceilalți președinți, ci alta este pricina: chiar să fim blestemați să ne alegem numai cu idioti și ticăloși în această „funcție supremă”? Bașca primii-miniștri... Gâl-

Fum mult și dens, prin care românii, și așa pierduți cu Firea, nici să nu mai zărească ceea ce îi așteaptă în cel mai scurt timp. Genialul vasluian, Constantin Tănase, ne-a prevenit de hăt-vreme: „Mi-au luat, mă, pentru bir,/ Și groapa din cimitir./ Și acolo mi-au lăsat/ Jumătate metru pătrat,/ C-o s-ajung, frățioare,/ Să mă-ngroape în picioare,/ Jumătate în pământ/ Jumătate afară-n vânt./ E o economie-n plus,/ Fiindcă partea cea de sus/ Când o fi să se usuce/ O să-mi ție loc de cruce./ Mi-o dă cu var și ciment/ Și devine monument...”

Numai că nu-i de răs. Să fii de „lemn Tănase” și să nu poți mânuși măcar un gătej, cu care să te aperi de câini, chiar că nu mai înțeleg nimic... Până în 1989, eram sigur că îl voi îngropa pe „zeul Carpaților”. Acum, nici nici această iluzie n-o mai am. Mă ține în captivitate o cumplită certitudine: urmașii bolșevicilor și alogenilor de atunci ne vor îngropa pe toți, cu țară cu tot. Dar poate mă înșel, că e prea mare fierbințeală peste!

Solemnă și gravă, vezi Doamne, ca o colivă de Sf. Toader, Gabriela Firea „sparie”, vorba cronicarului, prin lipsa totală a oricărei licăriri de bun-simț. Nu-i de mirare că dama lui Pandele de Voluntari și-a PSD-ului s-a cocoțat pe cele mai imprevizibile înălțimi, precum un păianjen extrem de veninos, asemenea faimoasei „văduva neagră”. Gabriela Firea nu-i însă, la față și la port, nici măcar o colivă din grâu ucrainean – furajer, mai mult ca sigur. Nu. Este o colivă, cum nu s-a mai pomenit vreodată: din neghină. Iar bomboana pe această colivă neagră tronează PSD – o haită de borfași care, ca la un cumplit parastas, se ceartă pe moștenirea mortului. Decedatul, dodoloață pradă, neputând fi decât România... Or, când, după 1989, în stomacul unor vaci s-a găsit pământ-pământ, ros cu câte un colț de iarbă, nu mi puteam închipui că poate exista ceva mai cutremurător în lumea asta special de prostească în care trăim.

întregă a intrat pe mâna unor nemernici, în frunte cu „justiția”, care sunt pe cale de a transforma țara într-un imens azil de noapte și de zi. Un azil al întunericii, al lăcomiei, al barbariei. Cuvântul este mort și el, răpus de aceste focare năucitoare, care sunt pos-

din domeniul macabrelor azile, în care partenerii întru putere de la Voluntari sunt băgați până la gât, și nici dovedirea crimelor care s-au comis și se comit. Da, țelul încins al unor frunțași din această bubă neagră pare a fi acela de a zădărnici ocuparea

ceava acestui miriapod, care este PSD-ul – mă rog, în această privință, nu mă plâng nici de AUR, PNL și toți ceilalți „șerpi” care, precum în proza lui V. B. Ibañez, sunt gata să-i lichideze pe români din prea multă... dragoste – este ca un incendiu de vară toridă.